

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

51. Tribulationes perferre, Iustorum, Christianorumque est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

strum non potest intelligere utilitatem, A dignitatemque tribulationum, ac adversitatum postulat à Deo, &c.

Mara.

Ad eò excellens favor, ut inter cælestia præmia, ut favor cælestis recensatur. Centuplum accipiet, cum tribulationibus, &c.

*Psal. 7.
Lorin. in
Psal. 102.*

Divinam hunc favorem admirabatur Propheta: *Quid est homo, (aut juxta alios, quid est Enos, oblitiscens; ex Lorino, calamitosus, infirmus, ægritudinis deplorata) quod memor es ejus, aut filius hominis, quia (ocul Medicus) visitas eum? Quid, cum febrim immittit? Dei visitatio. Quid, cum deplorato te afficit morbo? Dei memoria qua veluti Medicus te visitate decrevit. O divinum favorem! & tu Enos oblitiosus?*

Psal. 26. 9.

Ut hunc Medicum peroptabat David: *Ne declines in irâ à servo tuo. Quasi diceret: Ne quæso, cælestis medice, indignatus domum meam transilias.*

*Aug. ibid.
Dei iram opta-
bat David.*

Quid rogas, inquit August, ne declinet in irâ? Si à te declinaverit in irâ, non in te vindicabit. Si incurras in illum iratum, vindicabit in te. Opta ergo potius, ut declinet à te in irâ, non accedat. Novit quid desiderat. Ira ejus non est nisi averfio vultus ejus.

*Pet. de Na-
vall. 2. c. 36.*

Succurrat hoc loco memoriæ illud, quod vidente D. Ambrosio accidisse narratur. Cum B. Ambrosius Romam pergeret, & in quadam villa Tusciæ apud quendam nimis locupletem hospitatus fuisset, hominem illum super statu suo sollicitè requisivit. Cui ille respondit:

Quam Deus fuerit cuidam iratus, qui omnia semper habuit prospera.

Status meus, domine, semper felix extitit, & gloriosus. Ecce enim infinitis divitiis abundo: servos, & famulos infinitos habeo: copiosam filiorum, & nepotum turbam possideo, & omnia semper ad vota habui: nec unquam mihi aliquid adversum accidit, nec quod contristeret, advenit. Quod audiens Ambrosius, vehementer obstupuit, & his, qui secum erant in comitatu, dixit: Surgite, & hinc quantocyus fugiamus, quia Dominus non est in loco isto. Festinate, filij, festinate, nec fugiendo moram facite, ne nos hic ultio divina apprehendat, & in peccatis istorum nos pariter involvat. Cum ergo fugeret, & aliquantulum pro-

cessissent, subito se terra aperuit, & hominem illum cum universis, quæ ad se pertinebant, ita absorbit, ut nullum inde vestigium remaneret. Quod cerneas Ambrosius dixit: Ecce, Fratres, quam misericorditer Deus parit, cum hic adversa tribuit, & quam severè irascitur, cum semper prospera elargitur. In eodem autem loco fovea profundissima remansisse dicitur, quæ usque hodie in hujus testimonium perseverat.

D. Hieron. premens verba illa: *Ira magna irascitur.* Magna, inquit, ira est, quando peccantibus non irascitur Deus. Unde & in Ezechiele ad Jerusalem: *Lam, inquit, non irascatur tibi, zelus meus recessit à te. Medicus si cessa verit curare, desperat.*

C Tribulationes perferre, justorum, Christianorumque.

PUNCTUM LI.

Primus justus, Abel, Hebr. *Lulus, Genes. 4.*
Alius, qui cæpit invocare nomen Domini peculiari studio, fuit Enos, Hebr. *Tribulationi Oblitus*: quasi diceret, qui plus spiritum profitebantur, plus erant afflicti. Justi semper tribulantur Job: *Si justus fuero, non levabo caput, saturatus afflictione, & miseria.* D. Hier. *Si justus fuero, non poterò reclinare caput.*

Maldonatus egregie quidem causam requitens, cur Angelus dixerit Joseph. *Accipe puerum, & fuge in Egyptum.* Vide, detur, inquit *Egyptus esse schola filiorum Dei, quia adolere non possunt, nisi vexentur.*

Omnes dies pauperis Hieron. populi Dei electi mali: afflictionibus scilicet, ærumnisque pleni.

Justi sunt positi in signum, in quod mundus omnia sua tela collimat, vibratque. *Hic posuit eis in signum, cui contraheretur. Posuit me tamquam signum ad sagittas. Posuit me sibi quasi in signum.* Ubi Gregorius asserens illud Apostoli: *ipsi scitis, quoniam in hoc positi sumus; ac si eis aperte*

apertè diceret, inquit Gregorius: Quid A
in hoc tempore vulnera nostra mirami-
ni, qui si æterna gaudia quaerimus, huc ad
hoc venimus, ut feriamur?

1. Pet. 4.
Tribulationes
Iustu familia-
res.
Græc.
Gagp. ibid.

Consueta res est Christiano tribuati-
ones pati. *Charissimi, nolite peregrinari
in seruire, qui ad tentationem vobis fit, quasi
novi aliquid vobis contingat.* Græc. *Nolite
peregrinari in exustione, live examinatione
per ignem.* Quid hîc sibi vult peregrina-
ti? Ad instar peregrini, ac transeun-
tis, visa insolita mirari, hoc sibi vult,
Nolite, &c. Quasi diceret: Ne facis
ecu peregrini in tribulationibus, quæ
vobis contingunt, quasi tribulationes
Christiano homini novæ sint, & insoli-
tæ: nam tribulari Christiano ordinaria
res est.

1. Pet. 4.

Christiani autem est tribulationes in-
nocenter, & sine causâ pati. O quàm aie-
ni ab hac divinâ scientia, qui dicunt: Si
saltem causam dedissem, si commeruis-
sem, &c. D. Petrus, qui supra: *Nemo ve-
strum patitur, tanquam homicida, aut fur,
aut maleficus, aut alienorum appetitor, si au-
tem ut Christianus, non erubescat.* Pati ut
Christianus, est innocenter pati, ut
innocenter passus est Christus: tunc
propriè communicat quis passionibus
Christi, cum innocenter patitur. *Hæc est
gratia apud Deum, si propter Dei conscientiam
sustinet quis tristitiam patiens injustè:
quæ est enim gratia, si peccantes, & colaphizati
sufferatis?*

Passionibus
Christi com-
municare
quid.
1. Pet. 2.

Iusti illius encomiam illud fuit: *Tu
commovisti me, ut affligerem eum frustra, id
est, sine causâ.*

Iob. 2.

Iusti tamen in tribulationibus, sensu
humilitatis, divinam justitiam exal-
tant. *Iustus es Domine, & rectum iudicium
tuum. Et exultabit lingua mea justitiam
tuam.* O quàm multi, dum res ad vo-
rum succedunt, laudant misericordiam,
sed dum res in transversum abeunt, ne-
sciunt laudare justitiam! Iustus semper
deteriora commiseri se putat, &
laudat justitiam. *Iustus es
Domine, &c.*

Psal. 118.
Psal. 50.

De perseverantia in patiendo.

PUNCTUM LII.

DIVUS Augustinus: In Cruce per to-
tam istam vitam debet pendere
Christianus, non enim est in hac vita
tempus evellendi clavos.

D. Aug. ser.
86. de diversis.
Christianus
quoad vivit.
sui crucifixus.
Psal. 4.
D. Hieron.
Thren. 3.
Arias.
Pagnin.
Septuag.

Finis, & victoria in phrasi Scripturæ
idem sunt. Patet ex titulis Psalmorum,
qui inscribuntur: *In finem*, id est, *Victori*,
vel *Victoriam* consecuto. Thren. 3. *Periit
finis meus.* Arias: *Duratio mea.* Pagnin. *For-
titudo mea.* Septuag. *Victoria mea.*

Idcirco Job victoriam est consecutus,
quia patienter tulit. Creditisne pacien-
tiam illam paucorum fuisse dicam? Ubi
nos legimus: *Dixit autem illi uxor suas: Ad-
huc tu permanes in simplicitate tua, aut Hebr.
in perfectione tua (nihil adhuc imminutus)*
Septuag. habent: *Tempore autem multo
transacto dixit ei uxor eius: Quousque, &c.*
Unde patet multo tempore in illis cala-
mitatibus fuisse.

Perseverantia
triumphat.
Iob. 1.
Hebr.
Septuag.
Iob per diu ca-
lamitosus fuit.

Sanctus Theodorus Studita, ut supra
diximus, quindecim annos inquit his
morbis laborasse. Sic exemplum probatæ
patientie reliquit. At quibus morbis la-
boravit? Omnibus simul, qui in humano
corpore simul esse queunt: immo, & qui
mutuò pugnant, idque arte Diaboli. Ab
eodemmet Job omnes enumerantur: *A
plantâ pedis usque ad verticem capitis, in uno-
quoque membro desperatis, mortiferis-
que morbis laboravit, exitialibusq; quo-
ad se, etsi iussu Dei non peremptoriis. Vl-
cere pessimo, unde ait Chrysostr. corpus to-
tum perforatum habuisse, inde tabifici
humoris rivulos, & vermium fontes
manasse, quocum ulcere, ex Galeno, ele-
phantiasis lepra, quæ totam carnem de-
pascit, juncta est Podagra: *Posuisti in
nervo pedem meum.* Articularibus dolo-
ribus: *Ad nihilum redacti sunt omnes
artus mei.* Vermibus tandem: *Tu in
putredinem vermium sedes.* Mater mea,
& soror mea, vermium, &c. Peculiari
morbo*

Apud Aaron,
Iob. 9.
Iob omnibus
simul morbis
laboravit.
Iob. 2.

Apud Aaron,
Iob. 9.
Iob omnibus
simul morbis
laboravit.
Iob. 2.